

De vorbă cu Peter Schweg

Interviu realizat de Getta Neumann

Peter Schweg s-a născut în 1944 la Reșița, România. Și-a făcut studiile la Facultatea de Arte plastice la Timișoara, iar după emigrarea în Republica Federală Germană în 1973, și-a continuat studiile la Universitatea din Mainz. A lucrat și expus ca artist în România și Germania.

În martie 2013 la Consulatul Român din München s-a organizat expoziția „Bukarest 1970 München 2013” cu doi artiști, Peter Schweg și Helmut Stürmer, care expuseră împreună la București, în urmă cu 43 de ani, cu mare succes la public și la criticii de artă ai vremii, ca Argintescu Amza, care a scris o recenzie elogioasă în „România Literară”.

Pe Peter și pe mine, ne leagă o prietenie de mai bine de 35 de ani, timp în care am urmărit mereu cu interes și admirație creația artistică a lui Peter. Spre marele meu regret, nu am putut să merg la vernisajul expoziției. Am văzut fotografii cu tablourile lui Peter și, de curiozitate și de dor, l-am sunat să-l aud povestind și cugetând despre artă și viață, despre iluzii pierdute și perene.

Peter, te rog explică-mi sensul cuvintelor tale rostite într-un interviu tău publicat în „Ora de Timiș”: „Dupa acea expozitie frumoasa din Bucuresti a inceput plecarea mea. Iar aceasta plecare este o ruptura enorma in viata fiecarui om. Iar eu inca merg mai departe si de atunci tot plec si abia acum am ajuns iarasi inapoi.”

Acum 43 de ani am făcut cu Heti Stürmer o expoziție la București, trăiesc și lucrez în Germania de 40 de ani în Germania, iar acum expoziția noastră are loc la Consulatul Român din München! E de parcă s-ar fi închis cercul, de parcă m-aș fi întors înapoi la București!

Ai plecat vreodată într-adevăr de tot ? Sau îți lipsesc rădăcinile ?

De tot nu putem pleca niciodată. Copilăria, tinerețea și frumusețea și, în fond, „acasă” le iei cu tine, dar te și rupi de ele. Am fost în vara trecută la Timișoara și m-am simțit formidabil !

Te-ai simțit „ca acasă” sau „acasă” ?

Cumva „acasă”. Am impresia că este vorba de limbă și de comportament - cum se comportă chelnerul sau cum înjură șoferul de taxi. Știi, aici toți sunt civilizați, îți zâmbesc în față și au o inimă de piatră (*râdem*), acolo, fiecare te înjură, dar au o inimă, așa, omenie...

Când ai emigrat în Germania, ai avut un șoc cultural ?

Am fost dărâmat.

Ce anume te-a frapat, poate diferența de mentalitate... ?

Nu m-a frapat, ci m-a dus în eroare „libertatea”. E clar că am sosit cu iluzii. Când am ajuns la aeroportul din Frankfurt cu vreo 20 de kg ca bagaj, ne-a așteptat un comitet să ne îndrume, să ne ajute. Prima imagine care mi s-a întipărit a fost un magazin de legume și fructe și alături un sex-shop ! (Râdem)

Ai crezut că ai ajuns în paradis?!

Da, exact ! Adică, ce mai vrei în viață?! (Râde) Dar m-am trezit după aceea. Vezi, trecutul acestei țări nu l-am prea cunoscut, adevărul nu l-am știut. Nu vreau să spun că Germania de astăzi ar fi aceeași cu ce a fost înainte de război, dar un anumit tip de gândire continuă latent și ar putea să se impună într-o criză economică sau așa ceva.

Oare nu idealizezi situația din România?

Cu siguranță. Cu cât trece timpul, cu atât mi se pare trecutul mai frumos!

În pictura ta mi se pare că există o evoluție de la figurativ la abstract. Așa este ?

Da, există o transformare simbolică. Unele forme le folosesc în accepția lor simbolică, de exemplu, triunghiul este ca un sistem de apărare, după aceea cupola, culorile sumbre. Unii percep tablourile mele ca o expresie a unei viziuni pesimiste. Uneori apare însă o lumină, o promisiune, o speranță, în contrast cu fondul. Acum sunt într-o fază în care am idei noi, la care lucrez.

Nu abandonezi figurativul, de pildă, contururile turnurilor din Ierusalim apar clar.

Sunt tablouri unde domină ocrul, cu toate că cei din Israel vor să vadă mai mult verde, că asta le lipsește ! (Râde) Ocrul, galbenul auriu-ruginiu, este tonalitatea sufletului meu, așa zice.

E o culoare caldă. Pentru mine, pictura ta este emoțională, umană.

Sigur, noi suntem așa, „intelectuali calzi” ! (Râdem)

Care sunt modelele tale în pictură ? Care sunt artiștii care te fascinează ?

Sunt două lucruri diferite. Nu am model, eu sunt „egoist”, mă orientez după mine. Individualitatea mea se exprimă în tot ce creez, am personalitatea mea, am modul meu de a elabora spațiul, de a pune culorile, modul meu individual de gândire și acțiune. Sigur că în parcursul meu m-am schimbat des, m-am schimbat de vreo zece ori.

Cu cine ai afinități în pictură ?

Consider mari artiști pe Lucian Freud și Francis Bacon, deși nu cred că m-au influențat direct. Cel cu care am afinități este William Turner, pe undeva, în anumite tablouri de-ale mele s-ar putea vorbi de o paralelitate. E ciudat, când am văzut o expoziție cu schițele lui despre peisaje în Rheintal, am recunoscut elemente comune, fără să fi fost conștient de ele când am creat tablourile mele.

Am patru tablouri cu Yerushalaim, îmi vine foarte greu să mă despart de ele, de fapt de niciun tablou nu mă despart ușor. Pentru mine, Yerushalaim este un simbol, este visul care este cu atât mai frumos, cu cât nu se poate realiza.

Peter, știu că voiai să vii la întâlnirea noastră din mai la Timișoara, dar datele nu erau potrivite pentru tine. Rămânem cu visul, frumos și realizabil, să ne vedem în curând, de preferință la o nouă expoziție !

Pictorul Peter Schweg si scenograful Helmut Stürmer in dialog cu Veronica Kirchner
<http://oradetimis.oradestiri.ro/exclusiv-pictorul-peter-schweg-si-scenograful-helmut-sturmer-in-dialog-cu-veronica-kirchner/cultural/2013/03/24/>

Pagina web PETER SCHWEG
<http://www.peterschweg.com/>

Expoziție la Dresdner Bank
<http://schemenau-auktion.dyndom.de/extra/schweg.php3>

Peter cu familia la vernisaj